

Sag anlagt den 26. november 1992 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-400/92)

(93/C 9/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. november 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved advokat Dr. Dieter Sellner, Oxfordstraße 24, D-W-5300 Bonn 1, og Ministerialrat Dr. Ernst Röder i Forbundsøkonomiministeriet, Postfach 14 02 60, D-W-5300 Bonn 1, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Tyske Ambassade.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 31. juli 1992 (¹) annulleres.
2. Subsidiært fastslås det, at artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning af 31. juli 1992 er ugyldig.
3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Tilsidesættelse af EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra d), sammenholdt med artikel 4, stk. 7, i Rådets direktiv 90/684/EØF (²). Den påtænkte støtte skal kvalificeres som udviklingsstøtte til Den Kinesiske Folkerepublik, og den opfylder alle de OECD-kriterier, der er taget i betragtning i direktivet. Kommissionen har med urette fastslået, at støtten ikke har karakter af udviklingsbistand, idet støtten ikke er nødvendig for det kinesiske statsrederi COSCO. Kriteriet om, at støtten skal være nødvendig for virksomheden, kan ikke udledes af direktivets artikel 4, stk. 7. Kriteriet er heller ikke indeholdt i de almindelige fortolkningsprincipper, som Kommissionen med henblik på sin egen bedømmelse af støtteforanstaltninger har fastsat i skrivelse af 3. januar 1989 til medlemsstaterne. Kommissionen rejser ikke tvivl om støttens virkning som udviklingsbistand til Den Kinesiske Folkerepublik, hvilket alene er afgørende.
- Tilsidesættelse af lighedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved indfø-

(¹) Vedrørende Forbundsrepublikken Tysklands støtte til det kinesiske rederi COCO's kontrakt om bygning af fire containerskibe.

(²) EFT nr. L 380 af 31. 12. 1990, s. 27.

relsen af et kriterium, der ikke er fastsat i direktiv 90/684/EØF.

- Fejlskøn: Kommissionens argument, hvorefter den ydede støtte kan forvride konkurrencen på det fælles marked, ikke blot inden for skibsbygning, men også inden for søtransport, er uforenelig med Kommissionens udtalelse om, at det ikke kan påvises, at prisfastsættelsen kan virke som en støtte til de skibsværfter, der tildeles kontrakter.
- Procedurefejl: Ændringen af Kommissionens praksis har ikke været genstand for en høringsprocedure.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 17. december 1991 af Den Franske Republiks Cour de Cassation i sagen Claire Lafforgue og François Baux mod Société civile immobilière Château de Calce og Société Coopérative de Calce

(Sag C-403/92)

(93/C 9/10)

Ved dom afsagt den 17. december 1991, indgået til Domstolens justitskontor den 2. december 1992, har Den Franske Republiks Cour de Cassation i sagen Claire Lafforgue og François Baux mod Société civile immobilière Château de Calce og Société Coopérative de Calce forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstole en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Finder EF-rettens regler (artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 997/81 af 26. marts 1981) (¹) anvendelse, såfremt de pågældende vinproducenter fremstiller vine, som benævnes med en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, på de til et slot (château) hørende jorder, som imidlertid er blevet opdelt mellem flere vinproducenter, der har sluttet sig sammen i et vinkooperativ, i hvis lokaler vinen fra høsten fremstilles?
- 2) Ændres besvarelsen af spørgsmål 1 af, at visse vinproducenter, som er medlemmer af kooperativet, ejer jorder, der ikke oprindeligt indgik i de til slottet hørende jorder?

(¹) EFT nr. L 106 af 16. 4. 1981, s. 1.